

Niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim to najczęściej występująca przyczyna wydawania przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego. Uczniowie z tym rodzajem niepełnosprawności realizują tę samą podstawę programową co uczniowie sprawni, ale ze względu na specjalne potrzeby edukacyjne wymagają jednak dostosowania programu do swoich możliwości. Co warto wiedzieć o takich uczniach?

W zależności od jej nasilenia wyróżnia się cztery stopnie niepełnosprawności intelektualnej:

- lekki – uczniowie w indywidualnym teście IQ Wechslera osiągają wynik 55–69 punktów, co odpowiada poziomowi intelektualnemu 10–12-letka,
- umiarkowany – wynik 40–54 punktów, odpowiada poziomowi intelektualnemu 6–9-letniego dziecka,
- znaczny – wynik 25–39 punktów, poziom intelektualny odpowiada poziomowi intelektualnemu 3–6-letniego dziecka,
- głęboki – wynik 0–24 punktów, ten stopień niepełnosprawności intelektualnej sięga maksimum 3. roku życia.

Poziom rozwoju przeciętnego człowieka w normie intelektualnej mieści się w granicach 85–115 punktów (w skali w teście IQ Wechslera), dolna granica normy (rozwój niższy niż przeciętny) oscyluje w przedziale 70–84 punktów. Niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim ujawnia się przed 18. rokiem życia. Najczęściej jednak jest diagnozowana w wieku przedszkolnym i we wczesnym wieku szkolnym.

W przeszłości niepełnosprawność intelektualną nazywano upośledzeniem umysłowym lub niedorozwojem umysłowym. Niepełnosprawność w stopniu lekkim określana była terminem „debilizm”, a osobie z tym rodzajem i stopniem niepełnosprawności przyklejano łatkę debila. Dziś jednak unika się już używania tych określeń. Mają one mocno negatywny wydźwięk i bywają stosowane w potocznym języku w znaczeniu obraźliwym.

Niepełnosprawność intelektualna charakteryzuje się znacznie niższym poziomem funkcjonowania intelektualnego. Towarzyszą jej ograniczenia w sferze niezależności i odpowiedzialności, które przejawiają się w minimum dwóch umiejętnościach z zakresu: porozumiewania się, samoobsługi, trybu życia dobowego, współżycia, korzystania z dóbr społeczno-kulturalnych, samodzielności, troski o zdrowie i bezpieczeństwo, umiejętności szkolnych, organizowania czasu wolnego i pracy.

Charakterystyka niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim

Lekki stopień niepełnosprawności intelektualnej charakteryzuje się dysfunkcją wszystkich procesów psychicznych. Są one poniżej normy, dlatego nie spełniają prawidłowo swojej funkcji. Uczniowie z tym rodzajem i stopniem niepełnosprawności mają trudności w opanowaniu umiejętności szkolnych m.in. z uwagi na zaburzenia pamięci, myślenia, spostrzegania, koncentracji uwagi, mowy czy sprawności motorycznej. Poniżej przedstawiono krótki opis poszczególnych procesów poznawczych u osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Spostrzeganie

Występują zaburzenia w zakresie analizy i syntezy wzrokowej. Spostrzeganie jest wybiórcze, węższe w swoim zakresie i niedokładne. Dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w tym samym czasie spostrzega mniej przedmiotów niż dziecko sprawne.

**Aby czytać dalej, potrzebujesz pełnego dostępu.
Przeglądaj wszystkie materiały w ramach abonamentu lub
prenumeraty.**

Korzyści:

- nielimitowany dostęp do treści,
- aktualizacje materiałów w niezbędnikach, nawet do 2 razy w tygodniu,
- e-czasopisma w nowej, wygodnej formie,
- dodatkowe materiały i wzory dokumentów do pobrania,
- dostęp do porad cenionych ekspertów i praktyków,
- zniżki na kolejne produkty, szkolenia i webinary
i znacznie więcej...

**Zamów na: www.oficynamm.pl
lub skontaktuj się z nami: 61 653 64 30, bok@oficynamm.pl**